

te, Dómine?

SECRETA - Múnera nos, Dómine, quæsumus, obláta puríficent: et te nobis júgiter fáciant esse placátum. Per Dóminum nostrum.

COMMUNIO - Videns Dóminus flentes soróres Lázari monuméntum, lacrimátus est coram Judæis, et exclamávit: Lázare, veni foras: et pródiit ligátis mánibus et pédibus, qui fúerat quatríduánus mórtuus.

POSTCOMMUNIO - Hæc nos, quæsumus, Dómine, participátio sacraménti: et a própriis reátibus indesinénter expédiat, et ab ómnibus tueátur advérsis. Per Dóminum.

Super populum. - Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

ORATIO - Da nobis, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui infirmitátis nostræ cónscii, de tua virtúte confídimus, sub tua semper pietáte gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

Pane?

TICHÁ MODLITBA - Obětované dary, prosíme, Pane, ať nás očistí a nám tebe stále nakloněna činí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

K PŘIJÍMÁNÍ (*Jan 11, 33, 35, 43, 44 a 39*) Vida Pán plačící sestry Lazarovy u hrobu, zaslzel před Židy a zvolal: Lazare, pojď ven! I vyšel svázán na rukou a na nohou ten, jenž čtyři dni byl mrtev.

PO PŘIJÍMÁNÍ - Tato účast na svátosti, prosíme, Pane, nechť nás i bezodkladně od vlastních vin vyprostí i ochrání od všeho zlého. Skrze Pána našeho.

Modlitba za lid. - Modleme se. Pokořte hlavy své před Bohem.

MODLITBA - Dej nám, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří, znajíce svou slabost, na tvou moc se spoléháme, vždycky se radovali pod ochranou tvé lásky. Skrze Pána našeho.

Pátek po čtvrté neděli postní

INTROITUS (*Psalms 18, 15*) Meditatio cordis mei in conspectu tuo semper: Dómine, adjútor meus, et redemptor meus. (*Ps. ib. 2*) Cæli enarrant glóriam Dei: et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. V. Glória Patri, et Filio.

ORATIO - Dues, qui ineffabilibus mundum rénovas sacraméntis: præsta, quæsumus; ut Ecclésia tua et ætérnis proficiat institútis, et temporálibus non destituátur auxiliis. Per Dóminum.

LÉCTIO libri Regum (3, cap. 17, 17-24).

In díbéus illis: Ægrotávit filius mulieris matrisfamílias, et erat languor fortíssimus, ita ut non remanéret in eo hálitus. Dixit ergo ad Elíam: Quid mihi et tibi, vir Dei? Ingréssus es ad me, ut rememorárentur iniquitátes meæ, et interfíceres fílium meum? Et ait ad eam Elías: Da mihi filium tuum. Tulítque eum de sinu ejus, et portávit in cenáculum, ubi ipse manébat, et pósuit super léctulum suum,

VSTUP (*Žalm 18, 15*) Myšlení srdce mého je stále u tebe, Hospodine, pomocníku můj a vykupiteli můj. (*Ž. tamt. 2*) Nebesa vyprávějí slávu Boží a obloha zvěstuje díla jeho rukou. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému.

MODLITBA - Bože, jenž svět nevyčísitelnými svátostmi obnovuješ, uděl, prosíme, ať Církev tvá i prospívá věčnými zřízeními i nepostrádá časné pomoci. Skrze Pána našeho.

ČTENÍ z 3. knihy Královské (17, 17-24).

V těch dnech roznemohl se syn ženy hospodyně, a nemoc byla tak těžká, že již přestal dýchat. Řekla tedy Eliášovi: Co chceš ode mne muži Boží? Přišel jsi ke mně, by připomenuty byly nepravosti mé a syna mého abys zabil? I pravil jí Eliáš: Dej mi syna svého. A vzal ho s klínu jejího, vynesl jej do horní jizby, ve které bydlil, položil ho na lůžko své a volal k Hospodinu řka: Hospodine,

et clamávit ad Dóminum, et dixit: Dómine, Deus meus, etiámne víduam, apud quam ego utcúmque sustentor, afflixísti, ut interfíceres fílium ejus? Et expándit se, atque mensus est super púerum tribus vícibus, et clamávit ad Dóminum, et ait: Dómine, Deus meus, reverátur, óbsecro, ánima púeri hujus in víscera ejus. Et exaudívit Dóminus vocem Eliáe: et revérsa est ánima púeri intra eum, et revíxit. Tulítque Eliás púerum, et depósuit eum de cenáculo in inferiorem domum, et trádidit matri suæ, et ait illi: En, vivit fílius tuus. Dixítque múlier ad Eliám: Nunc in isto cognóvi, quóniam vir Dei es tu, et verbum Dómini in ore tuo verum est.

GRADUALE (Ps. 117, 8-9) Bonum est confídere in Dómino, quam confídere in hómíne. V. Bonum est speráre in Dómino, quam speráre in princípibus.

TRACTUS (Ps. 102, 10) Dómine, non secúndum peccáta

Bože můj, také vdovu, která mne přece hostí, zarmoutil jsi vzav život jejímu synu? Pak roztáhl se třikráte nad chlapcem, jak byl dlouhý a volal k Hospodinu řka: Hospodine, Bože můj, prosím, ať se navrátí život chlapce tohoto do jeho těla! Hospodin vyslyšel hlas Eliášův; a vrátil se život chlapcův do něho a ožil. I vzal Eliáš chlapce, snesl jej s horní jizby dolů do přízemku, dal jej matce jeho a řekl: Hle, živ je syn tvůj! Nyní pravila žena Eliášovi: Po tomto poznávám, že jsi ty muž Boží a že slovo Hospodinovo v ústech tvých je pravdivé.

STUPŇOVÝ ZPĚV (Ž. 117, 8-9) Lépe jest důvěrovati v Pána nežli důvěrovati v člověka. V. Lépe je doufati v Pána nežli doufati v knížata.

TRAKTUS (Žalm 102, 10) Pane, nesplácej nám podle

superpósitus erat ei. Ait Jesus: Tóllite lápidem. Dicit ei Martha, soror ejus, qui mórtuus fúerat: Dómine, jam fetet, quatríduánus est enim. Dicit ei Jesus: Nonne dixi tibi, quóniam, si credíderis, vidébis glóriam Dei? Tulérunt ergo lápidem: Jesus autem, elevátis sursum óculis, dixit: Pater, grátias ago tibi, quóniam audísti me. Ego autem sciébam, quia semper me audis, sed propter pópulum, qui circúmstat, dixi: ut credant, quia tu me misísti. Hæc cum dixisset, voce magna clamávit: Lázare, veni foras. Et statim pródiit, qui fúerat mórtuus, ligátus pedes et manus ínstitis, et fácies illíus sudário erat ligáta. Dixit eis Jesus: Sólvite eum, et sínite abíre. Multi ergo ex Judæis, qui venérant ad Mariam et Martham, et víderant quæ fecit Jesus, credidérunt in eum.

OFFERTORIUM (Ps. 17, 28 et 32) Pópulum húmílem sal-
vum fácies, Dómine, et
óculos superbórum humiliá-
bis: quóniam quis Deus præ-

pro zástup, který kolem stojí, jsem to řekl, aby uvěřili, že ty jsi mne poslal. To pověděv zvolal hlasem velikým: Lázare, pojď ven. I vyšel hned ten, jenž byl umřel, svázan jsa obvazy na rukou i na nohou, tvář jeho obvázána byla šátkem. Ježíš řekl jim: Rozvažte ho, a nechte, ať odejde. Tu mnozí ze Židů, kteří byli přišli k Marii a Martě, spatřivše, co učinil Ježíš, uvěřili v něho.

Při vzkříšení Lazarově vidíme Pána, jak ve svém lidství prodělává i čisté lidské stavy duševní, jako my. Nemusíme se tedy styděti za své slzy, jež vyvolává nějaký hluboký dojem, jestli i Bohočlověk plakal nad svým přítelem a hlavně nad zarmoucenými sestrami. Kolik je v tom něžnosti a soucitu s člověkem! Jak učiníme dobře, když získáme přátelství tak oddané bytostí! I dnes Kristus nabízí nám stále totéž přátelství a otevírá nám své přenežné a milující srdce, jestliže po něm toužíme. Musili bychom býti velice hříchy otrlí, kdyby námi nepohnulo tak přelaskavé přátelství.

OBĚTOVÁNÍ (Žalm 27, 28 a 32) Lidu pokořenému pomůžeš, Pane, a oči pyšných pokoříš, neboť kdo jest Bohem mimo tebe,

Magister adest, et vocat te. Illa ut audívit, surgit cito, et venit ad eum: nondum enim vénerat Jesus in castéllum; sed erat adhuc in illo loco, ubi occúrrerat ei Martha. Judæi ergo, qui erant cum ea in domo, et consolabántur eam, cum vidíssent Mariam, quia cito surréxit et éxiit, secúti sunt eam: dicéntes: Quia vadit ad monuméntum, ut ploret ibi. María ergo, cum veníssset, ubi erat Jesus, videns eum, cécidit ad pedes ejus, et dicit ei: Dómine, si fuísses hic, non esset mórtuus frater meus. Jesus ergo, ut vidit eam plorántem et Judæos, qui vénerant cum ea, plorántes, infrémuit spírítu et turbávit seípsum, et dixit: Ubi posuístis eum? Dicunt ei: Dómine, veni et vide. Et lacrimátus est Jesus. Dixérunt ergo Judæi: Ecce, quómodo amábat eum. Quidam autem ex ipsis dixérunt: Non póterat hic, qui aperuit óculos cæci nati, fácere, ut hic non morerétur? Jesus ergo rursum fremens in semetípso, venit ad monuméntum. Erat autem spelúnca, et lapis

vstala a odešla, šli za ní pravíce: Jde ke hrobu, aby si tam poplakala. Když tedy Marie přišla tam, kde byl Ježíš, uzřevši jej, padla mu k nohám a řekla jemu: Pane, kdybys zde byl býval, bratr můj nebyl by umřel. Tedy Ježíš vida ji, že pláče, i Židy, kteří byli s ní přišli, že pláčí, pohnul se v duchu a zachvěl se a řekl: Kde jste jej položili? Řkou jemu: Pane, pojď a viz. I zaplakal Ježíš. Židé tedy řekli: Hle, kterak ho miloval. Někteří však z nich pravili: Nemohl ten, jenž otevřel oči slepého od narození, učiniti, aby byl tento neumřel? Tedy Ježíš pohnuv se opět sám v sobě, přišel ke hrobu. Byla to jeskyně a kámen ležel na ní. Ježíš řekl: Zdvihněte kámen. Řekla mu Marta, sestra zemřelého: Pane, již zapáchá, neboť čtyři dni je v hrobě. Dí jí Ježíš: Neřekl-li jsem tobě, že budeš-li věřiti, uzříš slávu Boží? Odstranili tedy kámen. Ježíš pak pozdvihl oči vzhůru a řekl: Otče, děkuji tobě, že jsi mne vyslyšel. Já jsem věděl, že mne vždycky slyšíš, avšak

nostra, quæ fécimur nos: neque secúndum iniquitátes nostras retribuas nobis. V. (*Psal. 78, 8-9*) Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum: cito anticipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis. V. (*Ad hunc versum genuflectitur.*) Adjuva nos, Deus, salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos: et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

EVANGELIUM † Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem (11, 1-45).

In illo témpore: Erat quidam languens Lazárus a Bethánia, de castélló Mariæ et Marthæ, soróris ejus. (María autem erat, quæ unxit Dóminum unguénto et extérsit pedes ejus capíllis suis: cuju frater Lázarus infirmabátur.) Misérunt ergo soróres ejus ad eum, dicéntes: Dómine, ecce, quem amas, infirmátur. Audiens autem Jesus, dixit eis: Infirmitas hæc non est ad mortem, sed pro glória Dei, ut glorificétur Fílius Dei per

hříchů našich, kterých jsme se dopustili my, ani podle nepravostí našich. V. (*Zalm 78, 8-9*) Pane, nevzpomínej nepravosti našich starých. Nechť rychle předejde nás milosrdenství tvé, neboť velice ubohými jsme se stali. V. (*Před tímto veršem se pokleká.*) Pomoz nám, Bože, Spáso naše, a pro slávu jména svého, Pane, vysvobod' nás a milostiv buď hříchům našim pro své jméno.

EVANGELIUM † Pokračování sv. Evangelia podle Jana (11, 1-45).

Za onoho času byl nemocen jakýsi Lazar z Betanie, městečka Marie a její sestry Marty. Byla to ona Marie, která pomazala Pána mastí a utřela nohy jeho vlasy svými, jejížto bratr Lazar byl nemocen. Sestry jeho tedy poslaly k němu a vzkázaly: Pane, hle ten, kterého miluješ, jest nemocen. Uslyšev to Ježíš řekl: Nemoc ta není k smrti, nýbrž ke slávě Boží, aby Syn člověka byl oslaven skrze ni. Ježíš však miloval Martu a

eam. Diligebat autem Jesus Martham et sororem ejus, Mariam, et Lazarum. Ut ergo audivit, quia infirmabatur, tunc quidem mansit in eodem loco duobus diebus. Deinde post haec dixit discipulis suis: Eamus in Judaeam iterum. Dicunt ei discipuli: Rabbi, nunc quaerebant te Judaei lapidare, et iterum vadis illuc? Respondit Jesus: Nonne duodecim sunt horae diei? Si quis ambulaverit in die, non offendit, quia lucem hujus mundi videt: si autem ambulaverit in nocte, offendit, quia lux non est in eo. Haec ait, et post haec dixit eis: Lazarus, amicus noster, dormit: sed vado, ut a somno excitem eum. Dixerunt ergo discipuli ejus: Domine, si dormit, salvus erit. Dixerat autem Jesus de morte ejus: illi autem putaverunt, quia de dormitione somni diceret. Tunc ergo Jesus dixit eis manifeste: Lazarus mortuus est: et gaudeo propter vos, ut credatis, quoniam non eram ibi. Sed eamus ad eum. Dixit ergo Thomas, qui dicitur Didymus, ad condiscipulos:

sestru její Marii a Lazara. Jak tedy uslyšel, že jest nemocen, tu zůstal nicméně na stejném místě ještě dva dni. Potom teprve řekl učedníkům svým: Pojďme opět do Judska. Učedníci řekli jemu: Mistrě, nyní židé hledali tě kamenovati, a zase tam jdeš? Ježíš odpověděl: Nemá-li den dvanáct hodin? Chodí-li kdo ve dne, nenarazí se, neboť vidí světlo toho světa. Chodí-li však v noci, narazí se, neboť není při něm světla. To pověděl a potom jim pravil: Lazar, přítel náš, spí, ale jdu, abych ho ze sna probudil. I řekli mu učedníci jeho: Pane, spí-li, bude zdrav. Ježíš však to řekl o smrti jeho, ale oni mysleli, že mluví o spánku sna. Tu tedy řekl jim Ježíš zjevně: Lazar zemřel; i raduji se pro vás, že jsem tam nebyl, abyste uvěřili. Ale pojďme k němu. Řekl tedy Tomáš, jenž slove Blíženec, ke spoluúčedníkům: Pojďme i my, ať umřeme s ním. Přišel tedy Ježíš nalezl ho již čtyři dni v hrobě ležeti. Byla však Betanie blízko Jerusalema, as patnáct honů od něho. Mnozí

Eamus et nos, ut moriamur cum eo. Venit itaque Jesus, et invenit eum quatuor dies jam in monumento habentem. (Erat autem Bethania juxta Jerosolymam quasi stadiis quindecim.) Multi autem ex Judaeis venerant ad Martham et Mariam, ut consolarentur eas de fratre suo. Martha ergo, ut audivit, quia Jesus venit, occurrit illi: Maria autem domi sedebat. Dixit ergo Martha ad Jesum: Domine, si fuisses hic, frater meus non fuisset mortuus; sed et nunc scio, quia, quaecumque poposceris a Deo, dabit tibi Deus. Dicit illi Jesus: Resurget frater tuus. Dicit ei Martha: Scio, quia resurget in resurrectione in novissimo die. Dixit ei Jesus: Ego sum resurrectio et vita: qui credit in me, etiam si mortuus fuerit, vivet: et omnis, qui vivit et credit in me, non morietur in aeternum. Credis hoc? Ait illi: Utique, Domine, ego credidi, quia tu es Christus, Filius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti. Et cum haec dixisset, abiit et vocavit Mariam, sororem suam, silentio, dicens:

pak ze Židů přišli k Martě a Marii, aby je potěšili pro jejich bratra. Jak tedy Marta uslyšela, že Ježíš přichází, vyšla mu vstříc, Maria však seděla doma. I řekla Marta k Ježíšovi: Pane, kdybys tu byl býval, bratr můj nebyl by umřel. Však i nyní vím, že začkoli požádáš Boha, dá tobě Bůh. Dí jí Ježíš: Vstane zase bratr tvůj. Dí jemu Marta: Víím, že vstane opět při vzkříšení v den poslední. Řekl jí Ježíš: Já jsem vzkříšení a život; kdo věří ve mne, byť i umřel, živ bude, a každý, kdo žije a ve mne věří, neumře na věky. Věříš tomu? Řekla jemu: Ovšem, Pane, já jsem uvěřila, že ty jsi Kristus, Syn Boha živého, jenž jsi přišel na tento svět. A když to pověděla, odešla, a zavolala svou sestru Marii potají řkouc: Mistr je zde a volá tě. Jak to ona uslyšela, vstala rychle a šla k němu, neboť Ježíš nepřišel ještě do městečka, nýbrž byl dosud na tom místě, kde se s ním setkala Marta. Židé pak, kteří byli s ní v domě a ji těšili, uzřevše že Maria rychle